

NISTOR CAMELIA

Clasa a VII-a

Școala Gimnazială Valea Vinului, jud. Satu Mare

Prof. Petcaș Adriana

Azi e istorie!

Azi, din umbra cea înaltă a unei stele căzătoare,
Se aude-n foc o voce a luminii purtătoare,
Să te naști pe lume-n locul, unde fost-a o durere,
Ce un vers a alinat-o ș-a făcut-o mângâiere,
Să te naști pe lume-n locul plin de rele, dar măiastru,
Să te pierzi iubire pură în lacul codrilor albastru,
Să te faci luceafăr azi, poate mâine o poveste,
Ce rămâne peste ani acolo unde nu mai este,
Numai tu, cel ce răsari în al nopții dimineți,
Poți vedea că Eminescu are mult mai multe vieți,
Căci doar floarea ce zâmbește când răsare luna,
Nu trăiește limitat, trăiește-ntotdeauna,
Și așa se face noapte peste sutele de ani,
Și se-ndoaie versuri zece de prin foi fără de bani,
Căci valoarea ce-i ascunsă într-un scump original,
Face banii să se rupă într-un ritm omagial,
Și rămâne Eminescu printre mii de oameni teferi,
Uitându-se și azi la noi, printre sute de luceferi,
Aș vrea să îți transmit că lumea nu mai e ce a fost odat',
Dar rămas-au oameni care versul nu l-au terminat,
Și-l întind pe foi mărețe printre nume de artiști,
Realizând că omenirea nu e despre oameni triști,
Ci despre oameni înzestrați ce duc arta mai departe,
Scrijelind sute de foi, nu doar deschizând o carte!
Iar eu azi vă demonstrez că poezia nu e moartă,
Ci a fost, va fi și este cea mai prețioasă artă,
Ce se naște-n om și-n gânduri, nu doar foaie sau caiet,
Făurind ce este astăzi, și va fi mereu poet!

NISTOR CAMELIA

Clasa a VII-a

Școala Gimnazială Valea Vinului, jud. Satu Mare

Prof. Petcaș Adriana

Fii toamnă-n viața mea

Fii toamnă-n viața mea și fă-mă iubire,
Iubire de lume, de flori și de grai,
Fii toamnă-n viața mea și fă-mă trăire,
Fă-mă o frunză ce-n suflet o ai!

Fă-mă salcie și floare
Să vestejesc ca toamna grea,
Să fiu ca frunza ce cade și moare
Dar nu o străbate vremea cea grea!

Să te luminez din falnice vise,
Din falnice ceruri de doruri aprinse,
Să fiu frunza de toamnă ce cade de sus,
Purtată de vânturi dinspre apus!

Lume, dă-mi aripi de înger
Să zbor prin viață ca printr-un vis,
Să fiu ca o toamnă, dar fără de fulger,
Să fiu copacul de anii lungi scris.

Viață, fă-mă toamnă-n lume,
Să-mi colorez cu versuri vieți,
Să fiu stea și unic nume,
Din nopți cu stele-n dimineți.

Toamnă scoboară frunze pe mine
Să mă topesc prin lumi cu dor,
Căci fericirea pururi vine
Când speranțele nu mor!

Festivalul de poezie "Gellu Naum" 2020

NISTOR CAMELIA

Clasa a VII-a

Școala Gimnazială Valea Vinului, jud. Satu Mare

Prof. Petcaș Adriana

Melancolie

Degeaba încerc să mi te scot,
Din gânduri și din viață,
Vântul lent, încerc să pot
Dar nu e dimineață...

Întunericul mă lasă,
Venind încet furtuna,
Ochii-mi cad, lacrimi ei varsă
Plecând lumini într-una.

Pot nega că nu e drept,
Dar ochii mei suspină,
Când sufletul vreau să-l îndrept,
Durerea e de vină.

Și vreau să uit, și să te las,
Cu rănilile în vene,
Înc-o zi și înc-un ceas,
Să vezi a mele gene.

Minciuna nu mai merge azi,
Când mă întrebi de doare,
Căci inimă, în piept îmi arzi,
Și tot iubirea moare...

Rănilile rămân,
Tu poate nu le vezi,
Căci inimile noastre
Pier în adâncuri verzi...

Eu vreau să cred că-n noapte,
La mine te gândeai,
Și lasă-mă să cred,
Că poate mă iubeai...

De-mi atingi inima, e rece,
Căci gheața despărțiri noastre
N-a fost și nu va trece!

Lumini cad azi peste copaci,
Adâncul luminându-l,
Dar azi doar inima-mi îmbraci,
Cu gândul...

Eu zic că bariera de lumini s-a scurs,
Când te-ai pierdut în raza eternului apus,
Și ai fugit de mine printre copacii grei,
Și ai rămas cu luna alaiului de zmei

NISTOR CAMELIA

Clasa a VII-a

Școala Gimnazială Valea Vinului, jud. Satu Mare

Prof. Petcaș Adriana

SFÂRȘIT!

Cu voi, eu sunt un suflet, un gând și un viitor,
Cu voi în prietenie și viață fără de dor,
Cu voi am să copilăresc în umbra anilor târzi,
Și vom realiza că poate nu am fost numai copii...

Am fost prieteni pe o mare, pe un suflet și-un trecut,
Căci numai ale voastre gânduri în trăiri mi s-au făcut,
Cu îmbrățișare caldă sfărâmând florile-n grădină,
Depărtând cu biruință întuneric de lumină.

Căci, cu voi eu am fost fapte, am fost lună, am fost cer,
Și sub ale voastre gânduri răutatea să o pier,
Să o fac să piară-n ape, în foc și-n dimineți,
Să străbatem împreună zecile de vieți!

Să fim lună, să fim soare,
Să fim stele la apus,
Să fim ape, să fim nori,
Să fim dor de suflet dus!

Să fim prieteni într-un veac,
Să fim eroi într-o poveste,
Căci doar cu iubirea voastră,
Poezia mea e veste.

Este vie și trăiește,
În țărături aurii,
În smaralde și potire,
Ale erei mijlocii.

Iară voi, plecați în lume
Și păstrați un vers cu voi,
Să rămână-n amintirea,
Veșnicilor mei eroi!

Eroi care privesc doar stele,
Nu pământ întunecat,
Și zboară către vis cu ele,
Spre viitor, veșnic palat!

Eroi ai anilor de școală
Și ai timpului iubit,
Când dormeați încet în poală
Cu gândul la ce e merit.

Iară azi, opresc eu ceasul
Să rămână-n veci pe loc,
Iară noi, nu grăbim pasul
Ci-l lăsăm să stea în loc!

NISTOR CAMELIA

Clasa a VII-a

Școala Gimnazială Valea Vinului, jud. Satu Mare

Prof. Petcaș Adriana

Și-am să spun, cu glasul rece:

RĂMAS BUN! priviți o stea,

Căci copilăria trece,

Și a dus anii cu ea...

Festivalul de poezie "Gellu Naum" 2020

NISTOR CAMELIA

Clasa a VII-a

Școala Gimnazială Valea Vinului, jud. Satu Mare

Prof. Petcaș Adriana

Viziuni ale timpului...

Ce-i viața în suflet, ce-i sufletu-n cer
Când printre raze se curmă și pier?
Ce e iubirea când moare curată
Când visul cel tainic nu-l vezi niciodată!

Ce-i viața amară fără d-armonie?
Când în sufletul rece nu-i nici poezie,
Când prin codrii de vremuri te plimbi prin ruine,
Cu viața în suflet, cu sufletu-n vine!

Ce-i viața de astăzi fără bunătate?
Când printre străini e pururea noapte,
Ce e lumea fără stele? Ce e cerul fără nori?
Căci prin lumi întunecate, fără zâmbet ai să mori!

Ce-i iubirea fără ființă când privești spre dimineață?
Când întreg e orizontul și e plin numai de viața,
Ce e lumea fără bine, fără ploaie și furtună?
Căci în veci n-are să fie pururea vremea cea bună!

Hai să fim o alianță ce împarte lumea-n trei,
Răsărit, apus și soare, cu luceafăr printre ei,
Să fim lumea ce salvează negura cea timpurie
Și să facem țara noastră pururi o lumina vie!

Să avem credință-n suflet și poporu-n crunte vine,
Ca să ai la tine-n suflet și dreptatea și pe mine,
Să mă porți prin întuneric luminând a noastre vise,
Să fim neamul plin de bucurie și foi scrise!

Hai să fim nemuritori într-o lume a pierzării,
Să fim pururea frumoși lăsând grijile uitării,
Să ne îmbinăm cu lumea, cu dreptatea tu și eu,
Fiind lumină din lumină și în suflet Dumnezeu!

Un mesaj scris de o ființă lipsită de cuvânt,
Acesta este pururi un falnic și scump gând,
Afirm că aceste fraze, sunt și vor rămânea,
Lumină în dreptate și în inima mea!

Scrie viața ca o carte, unde ziua-i negru-gri,
Dar amintirea-i curcubeul ce-a fost, este și va fi!
Am să-mi scriu viața cu roua ce se frânge prin grădini
Rămânând în astă lume fără frunze și neghini.

Rămânând lumină pură și dreptate și fior
Străpungând o lume crudă, plină de amar și dor,
Rămânând o urmă care am lăsat-o numai eu
Căci nime-n lume nu a scrie versuri cum am scris doar eu!